

Oponentský posudek diplomové práce

David Klíma

Institut ekologické újmy a jeho přínos pro ochranu životního prostředí v ČR

Předložená diplomová práce byla zpracována v rozsahu 64 stran vlastního textu (148 445 znaků), rozděleného, mimo úvod a závěr, do pěti základních kapitol. Práce je opatřena všemi předepsanými součástmi. Z formálního a jazykového hlediska je zpracována na odpovídající úrovni a nemám k ní v tomto směru výhrady.

Institut ekologické újmy stojí v jádru právní úpravy ochrany životního prostředí a není proto překvapující, že je stále předmětem zájmu odborné literatury, kvalifikační práce nevyjímaje. V oblasti odpovědnosti za ekologickou újmu k tomu přispívá i ne zcela funkční stav současné právní úpravy tohoto institutu. V tomto kontextu vnímám téma posuzované práce jako vhodné a aktuální.

Autor se primárně zaměřuje na institut ekologické újmy dle zákona č. 17/1992 Sb. a jeho význam pro ochranu životního prostředí v ČR. Samotné analýze zmíněné úpravy předchází vymezení systému ekologicko-právní odpovědnosti a postavení odpovědnosti za ekologickou újmu v jeho rámci, včetně vymezení pramenů na mezinárodní a evropské úrovni. Následuje vymezení jednotlivých prvků institutu ekologické újmy a jeho zakotvení v platné vnitrostátní právní úpravě, včetně základního srovnání úpravy podle zákona č. 17/1992 Sb. a zákona č. 167/2008 Sb. Navazující kapitola je věnována zhodnocení právní úpravy ochrany jednotlivých složek životního prostředí, respektive identifikaci rozsahu, v jakém se institut ekologické újmy do těchto právních předpisů promítá.

Jádrem práce jsou bezesporu 4. a 5. kapitola, ve kterých autor hodnotí uplatnění odpovědnosti za ekologickou újmu podle zákona č. 17/1992 Sb. a zákona č. 167/2008 Sb. v praxi a následně formuluje návrhy na úpravu obou zmíněných předpisů *de lege ferenda* s cílem zvýšení funkčnosti institutu odpovědnosti za ekologickou újmu. Oceňuji jednak komunikaci autora s příslušnými institucemi, ale především jeho vlastní vklad k dané problematice. Byť z řadou jeho návrhů nemohu souhlasit (např. vypuštění protiprávnosti v § 27 odst. 1 zákona č. 17/1992 Sb. nebo vůbec institutu ekoújm z tohoto zákona) originálně přispívá do diskuse k dané problematice. Na okraj jeho úvah si dovoluji poznamenat, že provedení § 27 odst. 3 zákona č. 17/1992 Sb. nemusí mít nutně podobu jednoho samostatného zákona. Složkovou právní úpravu, byť pojem ekologická újma výslovně nepoužívá, lze za takové prováděcí právní předpisy do jisté míry považovat. Nelze rozumně předpokládat, že by na území České republiky ke vzniku ekologické újmy nedocházelo a její náprava nebyla řešena, byť se tak neděje podle zákona č. 167/2008 Sb. a ani zákona č. 17/1992 Sb.

Z předložené práce je zjevné, že autor je se zkoumanou právní materií velmi dobře obeznámen. Prokázal schopnost ji systematicky a srozumitelně analyzovat, a především formulovat vlastní hodnocení a závěry.

Závěr: S ohledem na výše uvedené hodnotím diplomovou práci Davida Klímy jako velice zdařilou a **mohu ji doporučit** k ústní obhajobě s návrhem hodnocení **výborně**.

Otázky k ústní obhajobě:

1. Umožňuje současná právní úprava hradit způsobenou ekologickou újmu formou peněžité náhrady?
2. Lze uplatnit odpovědnost za ekologickou újmu (uložit preventivní či nápravné opatření) podle zákona č. 167/2008 Sb. i v případě ekologické újmy, která nevznikla protiprávně?

V Praze dne 20. října 2024

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.

oponent